

Харківська державна академія дизайну і мистецтв»

(повне найменування вищого навчального закладу)

Факультет «Образотворче мистецтво»

(назва факультету)

Кафедра монументального живопису

(повна назва кафедри)

Пояснювальна записка

до дипломної роботи бакалавра

(освітньо-кваліфікаційний рівень)

на тему: ЖИВОПИСНИЙ ТВІР ДЛЯ КУЛЬТУРНОГО ЦЕНТРУ У
М. ХАРКІВ НА ТЕМУ «ДІАЛОГ ЧАСІВ»

Виконав: студент 4 курсу,
спеціальності В4 «Образотворче мистецтво та
реставрація»

(шифр і назва спеціальності)

ОПП «Стріт-арт і монументальне мистецтво»

(назва освітньо-професійної програми)

Аліна ЗДОРИК

(ім'я та прізвище)

Керівник проф. Володимир
НОСЕНКОВ

(ім'я та прізвище)

Рецензент доц. Марія
КОВАЛЬОВА

(ім'я та прізвище)

Харків — 2025

Харківська державна академія дизайну і мистецтв

(повне найменування вищого навчального закладу)

Факультет «Образотворче мистецтво»

Кафедра монументального живопису / денна форма навчання
Освітньо-кваліфікаційний рівень «Бакалавр»
Галузь знань В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки»
Спеціальність В 4 «Образотворче мистецтво та реставрація»
ОПП «Стріт-арт і монументальне мистецтво»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри монументального живопису

Є.О.

Котляр

“ 12 ” травня 2025

року

ЗАВДАННЯ
НА ДИПЛОМНИЙ ПРОЕКТ (РОБОТУ) СТУДЕНТУ

Аліна ЗДОРИК

Тема проекту: Живописний твір для культурного центру у м. Харків
на тему «Діалог часів»

керівник проекту (роботи) Носенков Володимир Миколаєвич, професор,
Заслужений діяч мистецтв України

(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом вищого навчального закладу від “5” травня 2026 р. № 118-
ОС

2. Строк подання студентом проекту (роботи)
12.06.2026

3. Вихідні дані до проекту (роботи): Зібраний підготовчий матеріал під час
переддипломної
практики

4. Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити):

- *Обґрунтування актуальності теми;*
- *Збір інформації та систематизація підготовчих матеріалів;*
- *Аналіз аналогів;*
- *Розробка авторської концепції рішення теми;*
- *Композиційний пошук образотворчих засобів втілення творчого задуму;*
- *Художньо-технологічні засоби виконання твору;*
- *Висновки;*
- *Список літератури;*
- *Ілюстративні матеріали.*

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень); проектна частина (вигляд твору в об'єкті, живописний твір ,
розмір 120 x 180 см.)

6. Дата видачі завдання 1 лютого 2025 року

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів дипломного проекту (роботи)	Строк виконання етапів проекту (роботи)	Примітка
1	<i>Затвердження теми дипломної роботи</i>	<i>Травень</i>	ОК
2	<i>Аналіз аналогів</i>	<i>Травень</i>	ОК
3	<i>Розробка авторської концепції рішення теми</i>	<i>Травень</i>	ОК
4	<i>Композиційний пошук образотворчих засобів втілення творчого задуму;</i>	<i>Травень</i>	ОК
5	<i>Затвердження ескізів рішення теми</i>	<i>Травень</i>	ОК
6	<i>Систематизація інформації до пояснювальної записки</i>	<i>Травень</i>	ОК
7	<i>Виконання оригіналів дипломної роботи</i>	<i>Травень-червень</i>	ОК
8	<i>Оформлення пояснювальної записки та дипломної роботи</i>	<i>Травень-червень</i>	ОК
9	<i>Захист дипломної роботи</i>	<i>Червень</i>	ОК

Студент

Здорик Аліна

Керівник проекту (роботи)

Володимир
Носенков

ЗМІСТ

ЗАВДАННЯ.....

ЗМІСТ.....

ВСТУП.....

КОНЦЕПЦІЯ

РОБОТИ.....

РОЗБІР	
ОБ'ЄКТА.....	
ЗБІР МАТЕРІАЛУ.....	
РОБОТА З АНАЛОГАМИ.....	
СЦЕНАРІЙ	
РОБОТИ.....	
КОМПОЗИЦІЙНЕ, СТИЛЬОВЕ ТА ТЕХНІЧНЕ РІШЕННЯ.....	
СКЛАД	
ПРОЄКТУ.....	
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	
АЛЬБОМ	
ІЛЮСТРАЦІЙ.....	

ВСТУП

В епоху, що визначається постіндустріальним достатком, масштабною цифровізацією та невинним перенасиченням візуальними образами, монументальне та декоративне мистецтво повертає собі нову соціально-культурну актуальність. Воно більше не служить засобом ідеології чи просто орнаменталізацією - натомість воно перетворилося на потужний засіб гуманізації архітектурного середовища. Настінні розписи у значущих громадських просторах - кінотеатрах, етнічних кафе, ресторанах та культурних центрах - виступають живим містом між колективною пам'яттю нації та сучасною людиною, яка орієнтується в повсякденному житті через фрагментарне, кліп-орієнтоване мислення та постійне прагнення до автентичного емоційного досвіду.

Концептуальний мурал "Діалог часів", створений для інтер'єру кафе в українському стилі, виник як пряма відповідь на ширшу соціальну потребу в культурній самоідентифікації. Сьогодні заклад харчування вже не сприймається

виключно як місце для їжі - він функціонує як повноцінна комунікативна платформа, де інтер'єрний живопис формує психологічну атмосферу, встановлює естетичний напрямок і несе глибокий етнокультурний сенс. Монументальне мистецтво в інтер'єрі втягує глядача в соціокультурний контекст, у якому традиційні цінності набувають нової актуальності на тлі сучасних процесів формування національної ідентичності.

Філософський підхід:

Філософський підхід роботи полягає в осмисленні людини крізь призму її етнічного коріння. Ми розглядаємо родинне коло біля свічника не як побутову сцену, а як мікрокосмос, де зупиняється хаос зовнішнього світу і відбувається таїнство передачі культурного коду від минулого до майбутнього

Естетичний підхід:

Естетичний підхід проєкту полягає в очищенні національної форми від етнографічного кічу та шароварництва. Через синтез візантійської монументальної традиції, бойчукізму та сучасного мінімалізму побутовий сюжет трансформується у високу художню метафору, де колірна пляма, твердий контур та відмова від натуралізму формують нову мову сучасного українського етно-дизайну

Релігійний підхід:

Релігійний підхід проєкту полягає в актуалізації сакральних кодів українського настінного живопису. Спираючись на неовізантійські концепції школи Михайла Бойчука, твір перетворює інтер'єрний розпис на простір духовної рефлексії

КОНЦЕПЦІЯ РОБОТИ

«Ми будуємо нову культуру на міцному фундаменті минулого, бо дерево без коріння не цвіте, а мистецтво без традиції перетворюється на порожній звук...»

Михайло Бойчук

(із виступів в УАМ, 1920-ті рр.)

В основі концептуального задуму розпису "Діалог часів" лежить фундаментальна філософська тріада: Минуле -Теперішнє - Майбутнє, що розкривається через внутрішню дуальність «Трансформація часу - Незмінність духовного ядра». Сучасний світ перебуває в стані турбулентності та деструкції звичних форм буття. Проект пропонує альтернативу цьому хаосу - звернення до архетипу Дому як мікрокосму, де зберігаються вічні константи людського існування.

Головний внутрішній конфлікт твору - це протистояння між плинним, профанним часом зовнішнього світу (який символізує міська суєта за вікнами закладу) та сакральним, зупиненим часом усередині композиції. Цей ефект зупиненого моменту досягається за допомогою статичності фігур, суворої фронтальності та відмови від дрібної побутової метушні в сюжеті.

Психологічна атмосфера твору - це глибоке занурення у тишу. Глядач має зчитувати стан молитовної зосередженості, спокою та тепла. Це не просто ілюстрація селянського побуту, це метафора тримання Світу через прості, але священні ритуали: читання Книги, підтримання Вогню, вишивання Рушника-Долі.

Візуально-пластична мова розпису є художнім маніфестом повернення до монументального лаконізму. У центрі композиції знаходиться Семисвічник - метафора Світового Древа, джерела світла та божественної енергії. Навколо нього групуються три фігури, що утворюють композиційне півколо (що символізує обійми, захист.) Метафора руху в роботі реалізована не через фізичне переміщення об'єктів, а через динаміку світлових хвиль. Світло від свічок радіально розходить простором, виявляючи з темряви фігури, і символізує передачу духовної енергії від одного носія до іншого.

Головний внутрішній конфлікт і водночас гармонія твору будується на філософській тріаді:

Минуле (Старець): Фундамент, досвід, що вже відбувся і набув чітких, деталізованих форм.

Теперішнє (Свічник і Дитина): Момент трансляції, точка дотику, де іскра знань переходить до нового носія.

Майбутнє (Жінка): Простір чистої потенційності, созидальна сила, що закладає нові візуальні та духовні коди.

Художній маніфест розпису «Діалог часів» проголошує: монументальне узагальнення не заперечує людську індивідуальність. Ключовим концептуальним рішенням цього проекту є повне, деталізоване, чітке промальовування облич усіх трьох персонажів (діда, жінки та дитини), виконане в стилістиці монументального портретизму на базі необойчужізму погляди персонажів створюють потужне психологічне поле в інтер'єрі закладу. Глядач (відвідувач кафе) вступає не в діалог з узагальненою схемою, а в прямий візуальний контакт із конкретними, живими людьми. Це викликає почуття емпатії та співавторства. Кожне чітко прописане обличчя стає для глядача «живим дзеркалом Роду», в якому він може впізнати риси своїх близьких, що робить сприйняття розпису глибоко інтимним та особистим.

Синтез бойчукістського канону з портретною визначеністю: Цей прийом примирює архітектоніку монументального живопису (площинність, ритм) із портретною конкретикою.

Кожен предмет у просторі розпису наділений монументальною вагою та знаковістю:

Книга в руках старця: Це матеріалізована пам'ять, важкий, тривкий блок історії. Її чіткий геометричний об'єм та контрастний червоний зріз сторінок приковують увагу, позначаючи інтелектуальну та духовну опору роду.

П'яльці та вишитий рушник: Це символ програмування майбутнього простору. Кругла форма п'яльців римується з округлістю столу, створюючи систему концентричних кіл. Рух голки в руках жінки - це тихий ритм творення культури, де нитка зв'язує розірвані часи.

ЗБІР МАТЕРІАЛУ

Етап збору матеріалу передбачав глибоке вивчення історичних аналогів, сакральних канонів та етнографічних джерел. В основу методології проєктування покладено концепцію синтезу мистецтв, розроблену Українською академією мистецтв у 1917–1920-х роках під керівництвом Михайла Бойчука. Було проаналізовано такі пластичні та теоретичні пласти:

1. Давньословянський та візантійський фресковий живопис .розписи Софії Київської та Кирилівської церкви - звідти запозичено принцип площинного трактування фігур, сувору ритмізацію складок одягу та відмову від світлотіньового анатомічного моделювання на користь контурної виразності.

2. Українська народна ікона ,хатній іконопис Поділля та Черкащини - як зразок щирого, очищеного від академічного диктату художнього мислення, де головна увага приділяється знаковості та символізму кольору.

3. Етнографічні розвідки традиційного костюма - для точного відтворення крою та орнаментики безліких персонажів, що дозволяє зберегти історичну верифікацію образів .

Обраний художній стиль визначається як монументальний символічний реалізм на основі необойчукізму. Його головне завдання - відкинути випадкові

побутові деталі заради виявлення сутнісної, архетипової основи зображуваного явища.

Кожен елемент у розписі «Діалог часів» не є випадковим елементом натюрморту чи побутової сцени, а виконує функцію знака, що має стале метафоричне значення:

- Книга : Розгорнута в руках старця книга символізує Слово, Логос, зафіксовану та верифіковану часом мудрість предків. Це матеріальний носій культурної пам'яті, закон, на якому будується тривке існування соціуму. Червоний зріз книги акцентує увагу на важливості та сакральності знань, що містяться всередині.
- Свічник: Центральна вісь композиції. Символізує Світове Дерево, спадкоємність поколінь роду. В інтер'єрі кафе він стає метафоричним "домашнім вогнищем", навколо якого збираються люди.
- Палаючий вогонь свічок: Символ життєвої енергії, негасимого духу, безперервної молитви та пам'яті. Перетікання світла від свічок на фігури є метафорою трансляції знань: вогонь можна передати, лише запаливши іншу свічку, що ілюструє процес навчання дитини
- Вишивання рушника: Метафора творення Долі. Нитки вишивки - це переплетення людських долей у структурі етносу. Процес вишивання символізує щоденну, тиху, созидальну працю з відновлення та збереження культури.
- Фресковий задній план: Свідчить про те, що дійство відбувається не просто в сільській хаті, а в сакральному просторі, підпорядкованому вищим космічним та духовним законам. Це символ безперервної присутності вічності в буденному житті людини.
- Червоний колір: Колір життєдайної сили, кровного зв'язку, любові, жертвовності предків та великодньої радості. В одязі жінки він виступає як потужний обереговий колір.

- Кобальтовий колір: Символ небесної таємниці, трансцендентності, духовної чистоти та спокою, що обволікає та захищає земне родинне коло від зовнішнього хаосу.

РОБОТА З АНАЛОГАМИ

Глибоке теоретичне та практичне розгортання проєкту "Діалог часів" неможливе без детального аналізу історичних прецедентів, які заклали підвалини монументального та станкового живопису в Україні. Головним художньо-естетичним орієнтиром для цієї роботи є спадщина Української академії мистецтв 1910–1920-х років, зокрема унікальна художня система Михайла Бойчука та його безпосередніх послідовників.

Михайло Бойчук(1882–1937): Теоретик та лідер національного монументалізму

Історична довідка та художній стиль:

Михайло Бойчук — видатний український живописець, графік, педагог та реформатор європейського масштабу. Народившись на Тернопільщині, він здобув ґрунтовну освіту в провідних мистецьких центрах Європи:

Краківській академії красних мистецтв, Віденській академії, Мюнхенській художній школі, а також у Парижі.

Саме в Парижі навколо нього згуртувався гурт однодумців під назвою "Відродження візантійського мистецтва" Бойчук поставив собі за мету створення нового монументального стилю, який органічно поєднував би композиційні закономірності візантійського іконопису, італійського проторенесансу та спрощену архітекtonіку українського народного наївного малярства й хатньої ікони. Повернувшись до Києва, він став одним із засновників УАМ (1917) та очолив майстерню монументального живопису. Життя майстра та більшість його монументальних творів були трагічно знищені під час репресій Розстріляного відродження у 1937 році.

Технічні та колористичні особливості стилю: Бойчук рішуче відкинув академічний натуралізм, буржуазну салонність та ілюзорну тривимірність

живопису XIX століття. Він повернувся до використання яєчної темпери та складних автентичних технологій фрескового розпису (альфреско та альсекко). Колористична доктрина Бойчука базувалася на суворій економії та шляхетній стриманості: використання природних земляних пігментів. Художник мінімізував світлотіньове моделювання, замінивши його площинним трактуванням об'ємів, ритмізацією силуетів та введенням чіткого, плавного, але твердого темного контуру, що утримував форму на площині архітектурної стіни. Анатомія людського тіла свідомо узагальнювалася і підпорядковувалася загальному архітектурному ритму споруди.

Концептуальне переосмислення у проєкті: Наш проєкт "Діалог часів", переймає від Михайла Бойчука принцип монументальної статичності та сакралізації буденності. У розписі для кафе побутова за своєю суттю сцена підноситься до рівня літургійного дійства. Від Бойчука запозичено архітектонічне ставлення до площини стіни: фігури не руйнують стіну штучною перспективою, а підкреслюють її міцність та монолітність. Трактування ліній одягу старця, жінки та дитини наслідує бойчуківські канони - складки вирішені як ритмічні вертикальні та діагональні графічні напрямні, що організують погляд глядача. Свідоме очищення форми від дрібних натуралістичних подробиць дозволяє досягти тієї самої простоти, яку проповідував майстер.

Тимофій Бойчук, Василь Седляр, Іван Падалка, Оксана Павленко

Історична довідка та еволюція напрямку: Об'єднання учнів та послідовників М. Бойчука активно діяло у 1920–1930-х роках. Вони працювали як колективна художня арт-іль, створюючи грандіозні монументально-декоративні ансамблі: розписи Луцьких казарм у Києві(1919), оформлення павільйонів Всеукраїнського виставкового комплексу, розписи Червонозаводського театру в Харкові(1933–1935) та санаторію ім. ВУЦВК в Одесі(1928). Більшість цих робіт були варварськими методами збиті зі стін або

зафарбовані товстим шаром вапна після арешту майстрів, а самі художники розділили трагічну долю свого вчителя.

Технічні та колористичні особливості стилю: Якщо Михайло Бойчук тяжів до суворого візантійського та ранньоренесансного пуризму, то його учні сміливіше інтегрували в монументалізм елементи українського фольклору, козацького лубка та декоративність народного примитивізму. У творчості Тимофія Бойчука (молодшого брата вчителя) виявилася дивовижна пластична чутливість до селянської теми, де композиції будувалися на лаконічних зіставленнях фігур на тлі умовного пейзажу чи інтер'єру. Роботи Василя Седяра та Оксани Павленко демонстрували сміливіше введення чистих, локальних колірних плям, активну експлуатацію силуету та ритмічне чергування планів. Живописна фактура бойчукістів залишалася підкреслено матовою, оксамитовою, без масляного бликування.

СЦЕНАРІЙ РОБОТИ

Сценарій функціонування монументального розпису "Діалог часів" в інтер'єрі закладу громадського харчування розробляється як часовий та просторовий маршрут сприйняття твору глядачем. Живописне панно спроектоване таким чином, щоб керувати увагою реципієнта, послідовно занурюючи його в глибинні пласти філософського змісту композиції.

Візуальне поле розпису розміром 120×180 см підпорядковане суворій архітектонічній логіці. Простір картини розділений на три взаємопроникаючі сегменти, які створюють ілюзію класичного вівтарного триптиха, але без фізичного розмежування рамами. Ця тричастинна структура безпосередньо відображає філософську концепцію часового діалогу.

Графічний розподіл мас та лінійна режисура композиції тримаються на взаємодії статичних вертикалей людських фігур та свічника з м'якими дугоподібними лініями арок на задньому плані. Горизонтальна лінія столу служить надійною тектонічною опорою, яка утримує всю структуру від

композиційного розпаду, створюючи відчуття земної стабільності та надійності матеріального світу.

Розпис читається зліва направо відповідно до європейської традиції сприйняття текстів та візуальних образів, що символізує природний хід лінійного часу.

Ліва частина:

Сюжетне наповнення: У цій зоні домінує масштабна фігура сивого діда. Його постать максимально заземлена, монолітна і нагадує контури давньої скульптури. Він одягнений в автентичну вишиту сорочку та традиційну кересетку, складки яких трактовані суворими вертикальними лініями. Дід тримає в руках важку розгорнуту Книгу. Його голова схилена над текстом.

Смислове навантаження: Цей сегмент уособлює Минуле

Центральна частина

Сюжетне наповнення: Композиційним геометричним центром розпису виступає масивний підсвічник. Навколо свічника, спершись головою на руку, сидить дитина. Яскраві вогні свічок палають, створюючи радіальні хвилі теплого світла, які вихоплюють дитину з напівтемряви.

Смислове навантаження: Центральний сегмент - це Теперішнє, точка тут і зараз. Свічник діє як вісь світу духовне вогнище, що збирає довкола себе рід. Дитина слухає читання старця і спостерігає за працею матері; вона вбирає код культури. Сакральний вогонь свічок є метафорою передачі знань: знання не зменшуються, коли ними ділишся, так само як полум'я однієї свічки може запалити тисячі інших, не згаснувши.

Права частина

Сюжетне наповнення: Тут розміщена жіноча постать у святковому українському вбранні. Жінка схилилася над круглими п'яльцями, утримуючи в

руках тонку голку з ниткою - вона вишиває сакральний рушник. Лінії її фігури м'якші, пластичніші, ніж у старця, вони замикають загальне композиційне коло, спрямовуючи погляд глядача назад до центру.

Смислове навантаження: Жінка втілює Майбутнє через процес безперервного созидання. Вона виступає в іпостасі Берегині та Пряхи Долі. Процес вишивання - це метафора програмування майбутнього життя, зшивання розірваних шматків часу в єдине полотно національної культури. це вічний образ Матері-України, яка бережно і тихо творить захисний оберіг для наступних поколінь.

Світлодизайн монументального розпису розроблений за принципом активного внутрішнього світіння полотна. Живописний простір не використовує зовнішні ілюзорні джерела світла. вся світлова енергія генерується всередині композиційного кола - від свічок.

+

Перший рівень сприйняття: Глядач, підходячи до розпису, першочергово реагує на найтеплішу і найяскравішу зону - золотаво-жовте полум'я свічок та блиск золотої поталі на свічнику. Це фокусна точка, що приковує увагу.

Другий рівень сприйняття: Від центру погляд реципієнта за рухом світлових хвиль розходиться в сторони. Світло вихоплює з темряви білі маси сорочок старця та жінки, які діють як композиційні куліси, утримуючи погляд всередині картини і не дозволяючи йому вийти за межі архітектурної ніші.

Третій рівень сприйняття: Далі око глядача починає зчитувати кольорові контрасти - зіставлення гарячого кіноварно-червоного кольору жіночого одягу з лівого боку та глибокого, холодного синьо-кобальтового фону заднього плану. Фрескові ікони на тлі ледь помітні, вони прописані тонкими напівпрозорими лесуваннями і відкриваються лише при тривалому, спокійному спогляданні,

переводячи сприйняття відвідувача кафе з побутового на метафізичний, духовний рівень.

КОМПОЗИЦІЙНЕ, СТИЛЬОВЕ ТА ТЕХНІЧНЕ РІШЕННЯ

Візуальний каркас монументального розпису "Діалог часів" розроблено з урахуванням законів сприйняття великоформатних зображень в архітектурному середовищі. Побудова композиції базується на поєднанні принципу суворої симетрії та динамічного внутрішнього балансу мас, що виключає монотонність. Головним інтегруючим геометричним елементом є архетиповий трикутник, вершина якого збігається з найвищою точкою центрального семисвічника, а основа проходить через лінію столу й нижні краї фігур старця та жінки. Така пірамідальна конструкція забезпечує абсолютну оптичну стійкість розпису на площині стіни, створюючи психологічне відчуття непорушності й монументального спокою. Баланс лівої та правої частин розпису реалізовано через дзеркальне зіставлення двох великих тональних об'ємів - фігур чоловіка та жінки. Вони нахилені до геометричного центру під однаковим кутом, утворюючи композиційну чашу. Напрямні лінії поглядів і нахилів голів сходяться в одній фокусній точці - на полум'ї свічок та постаті дитини. Для розрахунку пропорцій було використано правило золотого перетину. Зокрема, лінія горизонтальної поверхні столу ділить висоту розпису 120 см у цій пропорції, що є найбільш природним для людського ока. Вертикальні композиційні осі фігур старця та жінки зміщені до країв полотна відповідно до кроку гармонійної сітки, залишаючи центральну третину для кульмінаційного світлового дійства. Колористична концепція та психологія палітри Колористичний лад твору будується на суворо обмеженій, благородній палітрі, запозиченій з канонів давньоруського фрескового живопису та необойчукізму.

СКЛАД ПРОЕКТУ

До складу проекту входить:

Пояснювальна записка: Текстове супроводження (даний реферат), що містить мистецтвознавче обґрунтування концепції, розбір архітектурного об'єкта, технологічну карту та обґрунтування вибору аналогів.

Колористична карта (Планшет матеріалів): Фізичні викраски використаних пігментів акрилу на гіпсокартонній основі, вкриті фінішним матовим лаком, та зразок листової золотої поталі.

Цифрова візуалізація (3D-рендеринг): Фотомонтаж фінального ескізу розпису в реальну тривимірну модель інтер'єру кафе з урахуванням фактури сусідніх стін, розстановки дерев'яних меблів та напрямку променів вечірнього штучного освітлення.

Фінальний художній об'єкт: Реалізований настінний розпис площею 2.16 кв метра (120×180 см) в архітектурній ніші головної зали кафе.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

Антонович Д. В. Триста років українського театру. 1619–1919. (Контекст формування візуального простору монументалістами). Прага: Український громадський видавничий фонд, 1925. -352 с.

Бойчук М. Л. Листи, статті, спогади / Упоряд. Л. Волошин. Львів: ЛНАМ, 2002. 184 с.

Горбачов Д. О. Українські авангардисти. Київ: Сфери, 1996. - 384 с.

Кравченко Я. О. Школа Михайла Бойчука. Тридцять сім імен. - Київ: Майстерня книги; Оранта, 2010. -400 с.

Лобановський Б. Б., Говдя П. І. Український радянський живопис. Київ: Мистецтво, 1980. 240 с.

Павельчук Г. Український монументалізм першої третини ХХ століття: між релігійним каноном та авангардом. Київ: Академвидав, 2015.

Соколюк З. Михайло Бойчук та його концепція монументального мистецтва. Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. Харків, 2008.

Юр М. Монументальне мистецтво бойчукістів: традиції та новаторство

АЛЬБОМ ІЛЮСТРАЦІЙ

Іл. 1 Молочниця Михайло Бойчук с.1915; Ukraine

Стиль: Експресіонізм

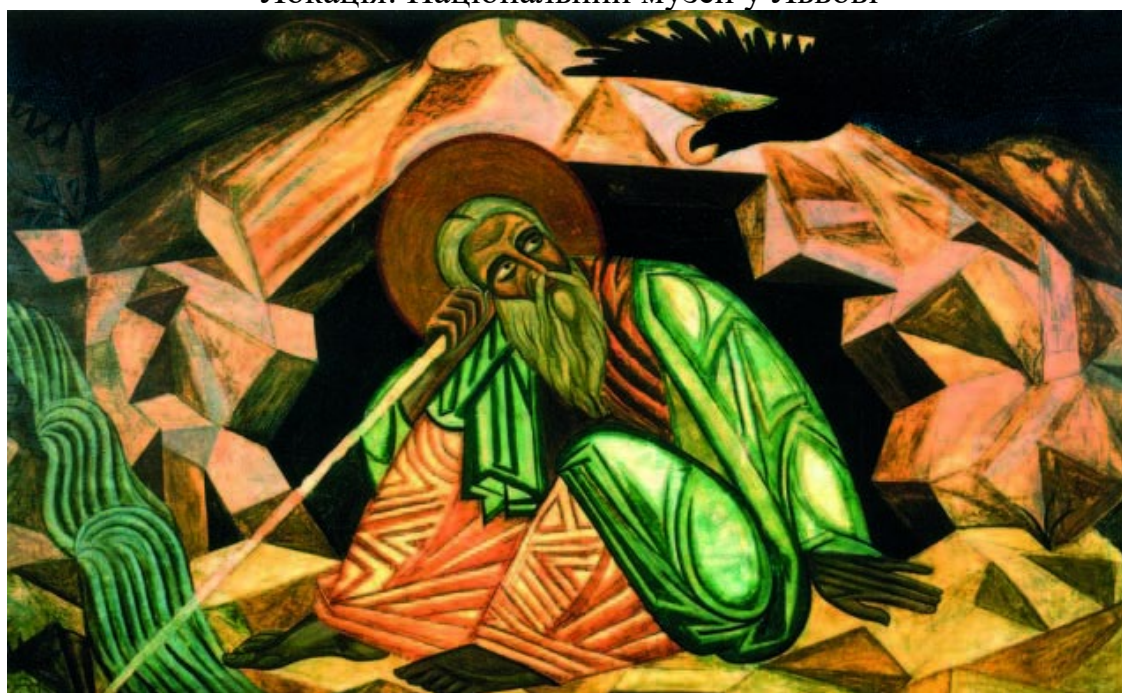
Іл. 2. Розпис Харківського Червонозаводського театру - Свято врожаю
Михайло Бойчук
Дата: с.1935; Ukraine
Стиль: Соціалістичний реалізм

Іл. 3. Михайло Бойчук Екслібрис 1935

Іл. 4. Тайна вечеря
 Михайло Бойчук
 Дата: с.1913; Lviv, Ukraine
 Стил: Нео-візантійський стиль
 Жанр: релігійний живопис
 Локація: Національний музей у Львові

Іл. 5. Пророк Ілля
 Михайло Бойчук

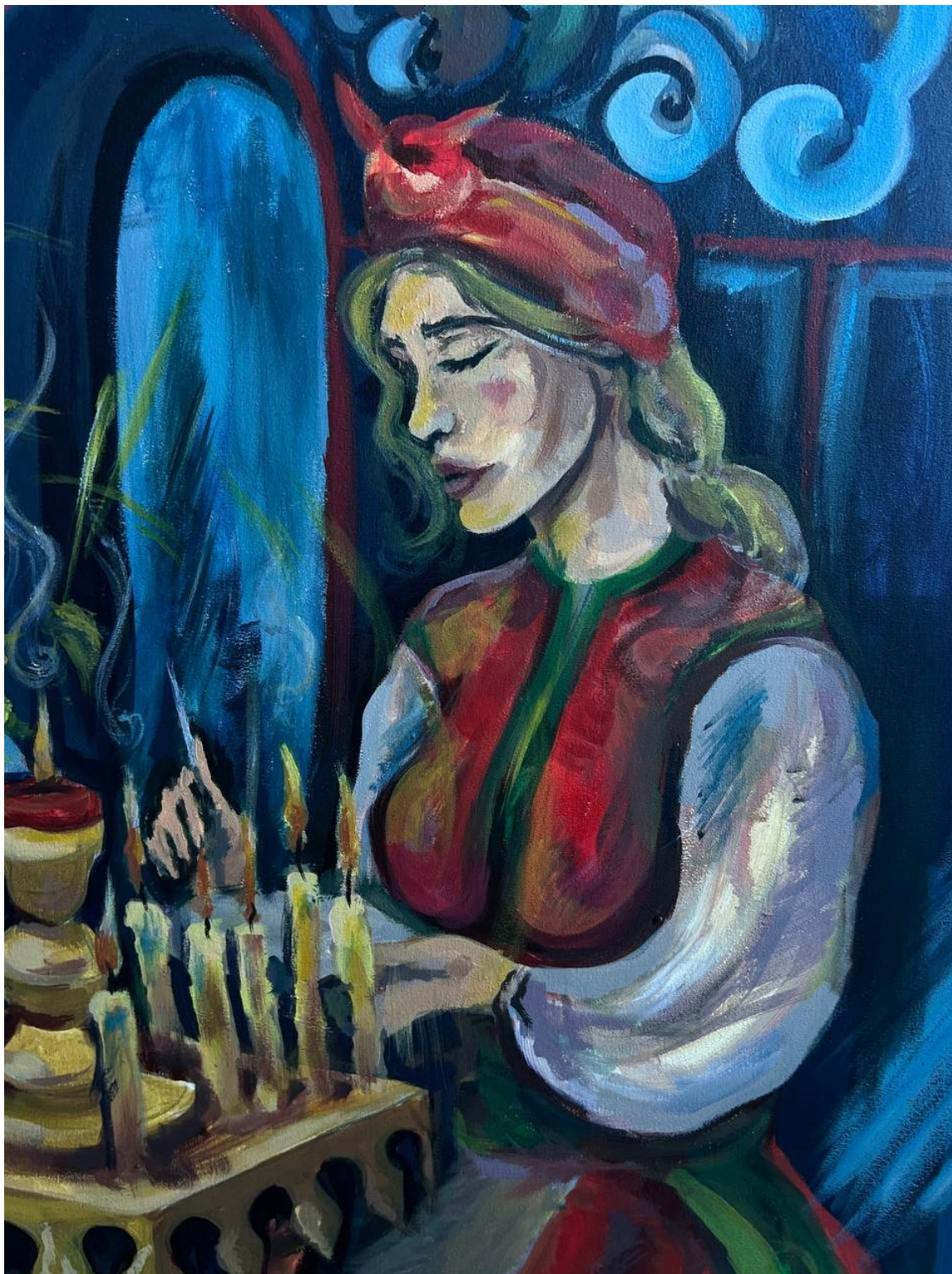
Дата: 1913; Lviv, Ukraine
Стиль: Нео-візантійський стиль
Жанр: релігійний живопис
Медіа: дерево, темпера
Локація: Національний музей у Львові

Іл. 6. Діалог часів. Дипломна робота

Ил. 7. Фрагмент 1

Іл. 8. Фрагмент 2

Ил. 9. фрагмент 3

Гл. 10 фрагмент 4

Іл.11 Візуалізація в інтер'єрі